

ל מענה משכועיים עברו מאז הוצתו בזדון משרדי מערכת העולם הזה, והמציתים טרם נתפסו. הידיעה שפורסמה בשבוע שעבר במיספר עיתונים, לפיה אותרו כביכול, מציתי המערכת, לא היה לה שום יסוד. מקורה היה בשגיאת כתיב בדיעה שהועברה על-ידי סוכנות עת"ם. חוסר האונים ואי היכולת של המישרה לעלות על עקבות המציתים, לתפסם ולהענישם, כבר הולידו מיספר תופעות ביניים. חוגים עוינים או בודדים, שאבו ממצב זה עידוד, הרימו ראש והמשיכו במסע של הפחדה ואיומים. כך, למשל, היה צורך להזעיק השבוע את המישרה למשרדי המערכת השרופים, שם נמשכת עבודת המערכת, אחרי שהתקבלה

מעטפת מכתב האיום

הודעה טלפונית, לפיה הונחה פצצה במשרדים והם יפוצצו תוך שעתים. כיוון שבעבר כבר היתה מערכת העולם הזה קורבן להתפוצצויות, אייפאשר היה לזלזל בהודעה מעין זו. בדיקת המשי-טרה לא העלתה דבר. אחרי מיספר ימים הגיעה למערכת מעטפה רשמית של חברת נתיבי נפט. בתוכה, על נייר מכתבים מודפס של החברה, נכתב באותיות דפוס: "התראת אחרונה!" אף מכתב איום זה, שנשלח מירושלים, נמסר לטיפול של המישרה.

טרם נואשנו. אנו ממתינים עדיין לתוצאות הקירתה של המישרה, תוך תקווה שתצי-ליח לגלות את הפושעים. אם לא תעלה החקירה דבר והי-מישרה תיאליץ לסגור את ה-תיק, תהיה זו מעין הודאה של הגוף המופקד על שמירת ה-חוק בכישלונו בתחום זה.

אנו חרדים לחשוב לאיזה מצב עלולה העיתונות החופ-שית במדינה להיקלע, אם בגלל אוזלת-ידיה של המיש-טרה, יהיה המשך לגל האלי-מות, האיומים וההטרדות המ-כוון נגדה.

הודעת האיום על נייר, "נתיבי נפט"

★ סיפור שלא נפרסם

ל א כל הסיפורים שכתבי העולם הזה עוסקים בהם זוכים להתפרסם מעל עמודי העיתון. הסיפור הבא, למשל, לא יפורסם אף פעם. הוא נוגע לצעירה שנקרא לה כאן ויויאן, מזכירה במוסד ציבורי, שפוטרה יום אחד מעבודתה. ויויאן טילפנה יום אחד למשרדי מערכת העולם הזה, הודיעה כי בכוונתה לעשות מפיי-טרויה, "עניין גדול", ולפתוח בשביתת רעב. "כבר הזמנתי למחר בבוקר את כל העיתונות" אמרה.

היתה זו אחת מעשרות קריאות טלפוניות של אזרחים במצור קה הפונים לעזרת העולם הזה כמעט מדי יום. כתב העולם הזה אבי רובינשטיין, קיבל את ההודעה. הוא בישר לויויאן בטלפון כי אם בכוונתה לקיים מסיבת עיתונאים למחרת היום, יהיה עליה לוותר על העולם הזה. על כך השיבה הפקידה שפוטרה: "אם כך אז בואו מייד. בלי העולם הזה לכל השביתה אין ערך." אבי ניגש למשרדי אותו מוסד, לבדוק אם מאחורי הודעתה של ויויאן מסתתר סיפור. שם ציפתה לו הפקידה, בחורה כבת 25, עגלגלה וממושקפת. על שולחן הכתיבה שלה הבחין אבי בכוס תה וכעך מכורסם. "איפה שביתת הרעב?" שאל הכתב התמה. "השביתה תתחיל רק מחר, כשתבוא העיתונות," בישרה הפקידה, "עכשיו אני רק מתכוננת."

סיפורה על סיבות פיטוריה היה שכיה. משהו בדבר יחסי עבודה לקיים בינה לבין שאר העובדים במוסד. כאשר יצאו הכתב וצלם המערכת מחדרה של הפקידה, ציפו להם בחוץ כמעט כל עובדי המוסד ששמעו על בואם. הם טענו שמחובתם לשמוע גם את טענות הצד השני, והשמיעו אותן.

עד כאן נשמע הסיפור בנאלי. כך גם היה מסתיים, לולא טלפון נוסף שהגיע למשרדי המערכת, כחצי שעה אחרי שהכתב ראיין את הפקידה שפוטרה.

"הלו, זאת ויוי," אמרה הבחורה על הקו. "תראו, אני מבטלת את השביתה. וגם את מסיבת העיתונאים למחר. אחרי שהייתם כאן, שמעו המנהלים שהיו כאן מהעולם הזה והם תיכף והזמינו אותי לשיחה חברית והחזירו אותי לעבודה."

אז אל תכתבו שום דבר. אנו ממלאים את בקשתה של ויוי, ולא כתבים שום דבר.

נתיבי נפט

Adv. Agency

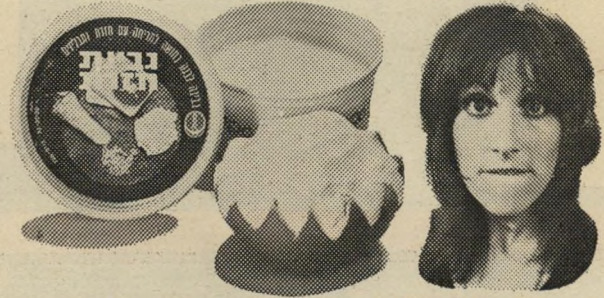
אני משתגעת אחרי הגבינות של ג'טראוס

געתון - גבינה לבנה פיקנטית לא יאוסן איך היא משתלבת עם עובייה. ממש משגעת את הנשמה

סלמינה - גבינה לבנה בחוספת ירקות. כשאני מורחת על מוסט היא ממש מטריפה את הדעת.

גבינת חורת - גבינה לבנה כחוושה עם חורת ותכלילים. בחוץ פלפל היא לא גורמלית